Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: O, havde jeg Vinger, og var jeg en Fugl

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”O, havde jeg Vinger, og var jeg en Fugl”, i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944*, 1944-1964, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid61569.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 11 .

O, havde jeg Vinger, og var jeg en Fugl,
Da flyve jeg vilde og bygge i Skjul,
Hvor Lyng gav Ly,
Ja, bygge min Rede
Paa vildende Hede,
Langt borte fra Bulder og Gny.

For længe jeg bygged', hvor Taarnene staae,
Og Murene Kreds om Paladserne slaae,
I stor Uro,
Hvor Fienderne fnyse,
Hvor Hjerterne fryse,
Hvor pralende Blomster kun groe.

O, vee mig, for Venskab og Troskab, jeg fandt!
Med Taarer for Perler mit Time-Glas randt,
Til Haar blev graat;
57 Mig svege de Svorne,
Mig svege de Baarne,
Og Vennerne bøde mig Spot.

Du Kongernes Konge, som boer over Sky!
Giør nu efter Næde ei længer du Ny
Med Skaber-Magt!
Er Tant det med Trøsten,
Med Glæden om Høsten,
Hvor Sæden med Graad er nedlagt?

Saa sukker i Støvet den fremmede Giæst,
Som haver paa Jorden for glædelig Fest
Kun Faste-Dag,
Har bygt over Bjerge
For Kæmper og Dværge,
Har selv over Hoved ei Tag.

Fra Himmelen høit kom den Engel herned,
Paa Tungen ham ligger den evige Fred,
I Livets Ord,
Men Faa den kun fatte,
Og Færre den skatte,
Thi *Død* er nu Trøsten paa Jord!

Ja, hører det, Himle, og væmmes derved!
Den Høiestes Afkom nu søger sin Fred
I Tomheds Skiød:
Dem laaner kun Størke
Det yderste Mørke,
Dem trøster den *evige Død!*

Dog, Engel med Ordet om Saligheds *Ja!*
O, giør dig ei Vinger at flyve herfra!
Nei, løft din Røst!
58 End Gnisterne ulme,
End Hjerterne svulme,
End savnes den evige Trøst.

Lad straale, lad sjunge det himmelske Sværd!
Lad mægtig det lyne mod Døden især,
Som *Livets Ord!*
Med Lov-Sang i Munden

Sig maier da Lunden,
Og Klipper end smelte i Nord.

Ja, høit skal det lyde, som hviskes i Løn:
Hvorhen skal vi gaae fra Guds *eenbaarne* Søn,
Vor *Frelser* bold,
Som Fred os har givet,
Som raader for Livet:
Vor *Livs-Kraft* , vor Soel og vort Skjold!